

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. januar 2015
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne-Sophie Abel Loh-
se
Sagsnr.: 2014-0030-2853
Dok.: 1415465

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 260 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Esben Haugland

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 260 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren bede politiet forklare, hvorfor Center for Seksuelle Overgreb har kunnet registrere, at politiet i 2013 i 6,3 pct. af voldtægtstilfældene, som de behandles, havde fået afvist at få lov til at anmelde, og hvilke skridt vil ministeren tage til at sikre, at det ikke sker fremover, sådan at alle kan få lov at anmelde?”

Svar:

1. Som det fremgår nedenfor, tager politiet alle sager om voldtægt meget alvorligt, og sådanne sager undergives en grundig sagsbehandling.

Det fremgår desuden, at de adspurgte politikredse ikke kan genkende et billede af, at anmeldelser om voldtægt ikke modtages eller behandles, og at Rigspolitiet inden for den nærmeste fremtid vil indkalde landets centre for seksuelle overgreb til et møde om centrenes oplysninger om, at politiet i flere tilfælde skulle afvise anmeldelser om voldtægt.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”1. Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at det følger af retsplejelovens § 742, stk. 1 og 2, at anmeldelser om strafbare forhold indgives til politiet, og at politiet efter anmeldelse – eller af egen drift – iværksætter efterforskning, når der er en rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Det følger endvidere af retsplejelovens § 749, stk. 1, at politiet kan afvise en indgivet anmeldelse, hvis der ikke findes grundlag for at indlede efterforskning i sagen. Politiets mulighed for at afvise en indgivet anmeldelse efter bestemmelsen omhandler tilfælde, hvor det fremgår af selve anmeldelsen eller anmeldelsens person, at anmeldelsen er urigtig, eller at forholdet ikke er undergivet offentlig påtale.

Politiet kan således ikke afvise at tage imod en anmeldelse, men kan i forbindelse med anmeldelsen tage stilling til, om den pågældende anmeldelse har en sådan karakter, som beskrevet ovenfor, at den kan afvises efter bestemmelsen.

Som det bl.a. er fremgået af flere avisartikler i januar 2014, kan hverken Københavns Politi eller Nordsjællands Politi genkende et billede af, at anmeldelser om voldtægt ikke modtages eller behandles. Rigspolitiet vil i starten af det nye år tage initi-

ativ til at indkalde landets centre for seksuelle overgreb til et møde om centrenes registrering af oplysninger om, at anmeldelser om voldtægt i flere tilfælde afvises af politiet.

2. Rigspolitiet kan i tilknytning hertil oplyse, at politiet tager alle sager om voldtægt meget alvorligt, og at sådanne sager undergives en grundig sagsbehandling.

Der er fokus på behandlingen af denne type sager både på politiets grunduddannelse og i det senere efter- og videreuddannelsesforløb. Politiets grunduddannelse er således tilrettelagt på en måde, der sikrer, at de politistuderende opnår relevante kompetencer til at varetage en kompetent og professionel behandling af sager om seksuelle krænkelser. De politistuderende undervises bl.a. i at behandle anmeldelser fra mulige ofre for seksualforbrydelser på en måde, der på én gang tilgodeser hensyn til empati, etik, retssikkerhed og retshåndhævelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at Politiskolen i mange år har haft – og fortsat har – et nært samarbejde med de centre og netværk, som har kompetence til og ansvar for at beskytte og behandle ofre for seksuelle overgreb. De politistuderende gives herved også indblik i og forståelse for arbejdet med ofre for sådanne forbrydelser.

Det indgår endvidere som en del af uddannelsen, at de politistuderende skal blive i stand til at give relevant vejledning af voldtægts ofre, herunder i forhold til, hvilke øvrige myndigheder mv., der – udover politiet – vil kunne yde vejledning og støtte til offeret.

3. Når politiet modtager en anmeldelse om voldtægt, foretages der som udgangspunkt en kort indledende afhøring med henblik på at foretage eventuelle uopsættelige efterforskningskridt i form af sporsikring mv., samt at afdække forurettedes behov i den konkrete situation.

Det vil under normale omstændigheder være det tjenestegørende politipersonale på anmeldelsestidspunktet, der foretager denne indledende afhøring.

Der foreligger ikke noget fastsat krav om, at det kun er specialuddannet politipersonale, der kan optage anmeldelser om voldtægt. Det tilstræbes imidlertid så vidt muligt, at efterforskere med erfaring inden for sagsområdet så tidligt som muligt inddrages i den konkrete efterforskning. Navnlig i weekenden og i nattetimerne kan anmeldelser om voldtægt dog også blive optaget af andet politipersonale, hvorefter sagen vil overgå til mere erfarne efterforskere med henblik på videre efterforskning, herunder afhøring af forurettede mv.

Rigspolitiet kan i øvrigt for så vidt angår afhørings teknik og relevant uddannelse oplyse, at Rigspolitiet i 2014 iværksatte et større analyseprojekt ("Projekt Afhøring") med det formål at udarbejde konkrete anbefalinger til, hvordan politiet kan anvende afhøring som et effektivt efterforskningsværktøj. Projektet skal endvidere fremkomme med forslag til standarder for politiets afhørings teknikker og metoder samt beskrive relevante kompetenceudviklingstiltag.

Det fremgår som en anbefaling i "Projekt Afhøring", at der skal nedsættes en projektgruppe, som skal udvikle konkrete forslag til fremtidige afhøringsuddannelser tilpasset de faglige hovedområder indenfor beredskab og efterforskning på forskellige niveauer. Anbefalingerne omfatter både politiets grunduddannelse og efter- og videreuddannelse.

4. Der kan i øvrigt henvises til Justitsministeriets besvarelse af 7. februar 2014 af spørgsmål nr. 250 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg."